

عنوان مقاله:

دانایی و یقین: نظریه دی

محل انتشار:

هفدهمین کنفرانس بین المللی مدیریت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

محمدرضا حمیدی زاده - عضو هیات علمی دانشگاه شهیدبهشتی

خلاصه مقاله:

هدف این نوشتار پایه ریزی مبانی و اصول نظریه آینده شناختی انسان ها براساس الگوی نظریه پردازي درباره بنیان های دانایی، زیرکی، یقین و همت است. رویکرد نوشتن، توصیفی استدلالی، بدیهه گرایی و علت یابی است، لذا با تبیین گزاره دانایی، زیرکی و نادانی، آن را زیربنای پیشبرد تمام امور معرفی کرده سپس مولفه همت به صورت یک پدیده اصلی و وابسته تبیین می شود. آنگاه، اصول موضوعه «نظریه دی» تشریح می شود. اساس نوشته ها، نظریه پردازي است. نظریه، گزاره ای تعریف می شود که توانمندی تبیین پدیده، پیش بینی حالات و کنترل اعمال و رفتار آن را دارد. مطرح کردن مفاهیم و ایده ها در چارچوب نظریه و بسط ویژگی ها و سازوکارهای مرتبط، از اهداف نظریه است. اگر چه نمی توان پیشینه یکپارچه ای را در تعامل این نظریه یافت اما هر یکاز مباحث نظریه، پیشینه مستقلی دارند. به هر حال، در این نوشتار پنج موضوع: زیرکی، دانایی، نادانایی، یقین و همت به صورت علی در تعامل با یکدیگر مورد توصیف قرار می گیرند. مسئله اصلی مورد بحث، نحوه شکل دهی آینده رفتارها براساس زیربنای پنج گانه مذکور است. بنابراین، برای نیل به نقشه ساختمان آینده شناختی انسان ها و رفتارهای مرتبط، باید با نظریه دی (دانایی و یقین) آشنا شد. در نهایت، این نتایج به دست می آید اگر زیرکی، دانایی، نادانی، یقین و همت به خوبی شناخته و معماری شوند می توان آنها را برای مدیریت نهادها تقویت و کاربردی کرد

کلمات کلیدی:

زیرکی؛ منظومه دانایی، آموزه های یقین، لایه های گل چینی دانا، مدل دی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1162216>

